

дѣцата? На това, което тѣ знаятъ. Слугинитѣ възпитаватъ съврѣменнитѣ дѣца не само въ България, но и въ Франция, Германия, Америка — навсѣкждѣ. Не казвамъ, че всички слугини сж развратни, но по-голѣмата частъ отъ тѣхъ сж такива по причина на своитѣ господари. Ако майкитѣ биха били слугини (въ пълния смисълъ на думата) на своитѣ дѣца въ пжтя на отгледването и възпитанието имъ, свѣтътъ би ималъ друга физиономия. Сжщо и ако бащата би билъ възпитателъ на своитѣ синове. Щомъ бащата и майката напуцатъ своитѣ длъжности и оставятъ на невѣжи слугини, които не разбиратъ въ какво се състои животътъ, да възпитаватъ дѣцата имъ, а тѣ отиватъ да се наслаждаватъ въ свѣта, резултатитѣ ще бждатъ лоши. Слугинята не може да възпита дѣтетото, още и защото не го е родила и нѣма любовъ къмъ него. Тя си казва: „Ако господарката се разполага въ бирарията, защо азъ да ѝ гледамъ дѣцата?“

Ще ви обясня въ какво състои слугуването, какви качества трѣбва да има единъ слуга. Той трѣбва, прѣди всичко, да има благородно сърце, да бжде чувствителенъ, отзивчивъ, да бжде смиренъ, да бжде човѣкъ пластиченъ — да може къмъ всички условия да се приспособява; при това трѣба да бжде работливъ, а не мързаливъ. Животътъ е взискателенъ, и ние трѣбва да му слугуваме както трѣбва. Когато съврѣменниятъ шивачъ сбърка нѣкоя дреха и не може да я ушие както трѣбва, връщатъ му я, и той плаща и плата и всички загуби; сжщото е и съ природата: тя ни дава единъ платъ — животътъ, който имаме, е единъ видъ платъ — и ни казва: „Скройте и съшийте тая дреха“, и ако